

549

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 2 września 1939 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 7 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 584) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 9 ust. (2) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przyjęcie kredytu od cudzoziemca oraz udzielenie poręki za spłatę takiego kredytu przez osobę fizyczną lub prawną, mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, są bez zezwolenia zabronione.”;

2) art. 9 ust. (3) otrzymuje brzmienie następujące:

„Uzyskanie przez osobę, mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, kredytu w postaci towaru (tzw. „kredytu towarowego”) od sprzedawcy, będącego cudzoziemcem, wymaga zgłoszenia w Komisji Dewizowej w terminie, który określi rozporządzenie Ministra Skarbu.”;

3) po art. 10 wprowadza się nowy art. 10a treści następującej:

„(1) Osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, są obowiązane:

- a) zgłosić oraz zaofiarować do skupu bądź zlecić do sprzedaży lub inkasa instytucjom, które wskażą rozporządzenia wykonawcze, posiadane w kraju zagraniczne środki płatnicze, złoto w po-

staci określonej w art. 6 ust. (2), zagraniczne papiery procentowe i dywidendowe oraz kupony od takich papierów,

- b) udowodnić wobec instytucyj, które wskażą rozporządzenia wykonawcze, dopełnienie powyższych obowiązków.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego obowiązuje w zakresie ustalonym rozporządzeniami Ministra Skarbu, które określą również kurs, według którego skup, przewidziany w ustępie poprzedzającym, będzie dokonywany.

(3) Komisja Dewizowa może zwolnić od obowiązków przewidzianych w ustępach (1) i (2).”;

- 4) art. 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Dla wszelkich obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych obowiązują kursy banknotów zagranicznych lub dewiz, notowane w cedule urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie (dla pieniędzy zagranicznych — kursy, podawane w rubryce ceduły „Bilety bankowe”, dla dewiz zaś — kursy w rubryce „Czeki i wypłaty”). W razie braku notowań obowiązuje kurs zagranicznych środków płatniczych ustalany i ogłaszany przez Bank Polski w dziale urzędowym „Monitora Polskiego”.

(2) Komisja Dewizowa może zezwolić na stosowanie do obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych kursów innych niż obowiązujące na podstawie ustępu poprzedzającego.”;

5) po art. 14b wprowadza się nowy art. 14c treści następującej:

„Przesyłki listowe, zwykłe i polecane, paczki pocztowe oraz listy z podaną wartością, nadchodzące z zagranicy do kraju, mogą być doręczane adresatom dopiero po przeprowadzeniu kontroli dewizowej.”;

6) art. 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Kto bez zezwolenia Ministra Skarbu (art. 15) lub Komisji Dewizowej (art. 4) albo wbrew warunkom takiego zezwolenia dokonywa czynności, której zabraniają przepisy art. 5 ust. (1), art. 6, 7, 7a, 8, 9 ust. (1) i (2), podlega karze więzienia i grzywny.

(2) Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu i grzywny bądź tylko aresztu.

(3) Sąd może zastosować karę przewidzianą w ust. (2) także wtedy, gdy zachodzi przypadek mniejszej wagi, zasługujący na szczególne uwzględnienie.

(4) Sąd orzeka karę nie niższą, niż 5 lat więzienia i 200.000 złotych grzywny, jeżeli sprawca uczynił sobie proceder z popełniania przestępstw, określonych w artykule niniejszym; w tym przypadku sąd może karę więzienia wymierzyć dożywotnio, a grzywnę do wysokości nieograniczonej.

(5) Karom, przewidzianym w ust. (1) i (3), podlegają również osoby upoważnione do rozstrzygnięcia o działalności instytucji, które dowiedziawszy się o zamiarze popełnienia przestępstwa, określonego w artykule niniejszym, przez pracownika tej instytucji, nie starały się zapobiec jego popełnieniu lub powstaniu skutku przestępnego, albo też dowiedziawszy się o takim już popełnionym przestępstwie, nie zawiadomiły o tym Komisji Dewizowej.

(6) Przepisu art. 6 kodeksu karnego nie stosuje się do przestępstw, polegających na wykroczeniu przeciwko przepisom art. 8 ust. (4) i art. 9 ust. (1) i (2).”;

7) art. 17 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto wykracza przeciwko przepisom art. 10 lub 10a i rozporządzeń na podstawie tych artykułów wydanych, lub nie dopełnia warunków, pod jakimi otrzymał zwolnienie od obowiązków, określonych w tych przepisach, podlega karze więzienia i grzywny.”;

8) art. 18 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie skazania za przestępstwo określone w art. 16 lub 17 na więzienie, sąd orzeka przepadek będących przedmiotem przestępstwa: złota i platyny, pieniędzy, kamieni szlachetnych i innych klejnotów, papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów, bez względu na to, czyją stanowią własność. W razie skazania za powyższe przestępstwa na karę aresztu sąd orzec może przepadek tych przedmiotów.”;

9) art. 19 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto bez zezwolenia Ministra Skarbu (art. 15) lub Komisji Dewizowej (art. 4) albo wbrew warunkom takiego zezwolenia:

a) stosuje do obrotów lub rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych kurs wyższy od obowiązującego w myśl art. 13,

b) ogłasza kursy krajowe lub zagraniczne, których ogłaszanie jest zabronione przepisami art. 16, podlega karze więzienia do lat 10 i grzywny.”;

10) art. 19 ust. (2) otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu i grzywny bądź tylko aresztu.”;

11) art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto wykracza przeciwko przepisom art. 9 ust. (3), podlega karze aresztu i grzywny.”;

12) art. 20a otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Kto w celu uzyskania dla siebie lub innej osoby zezwolenia, wymaganego przez przepisy dekretu niniejszego, przytacza dane niezgodne z rzeczywistością lub przedstawia fałszywe dowody, podlega karze więzienia do lat 10 i grzywny.

(2) Tym samym karom podlega, kto czynu, określonego w ust. (1), dopuszcza się w celu uzyskania zwolnienia od obowiązków, wynikających z art. 10 lub 10a i rozporządzeń na podstawie tych artykułów wydanych.”;

13) art. 20b otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Kto wykracza przeciwko nakazom lub zakazom, zawartym w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 14b, podlega karze więzienia do lat 10 i grzywny.

(2) Przepisy art. 16 ust. (2) i (3) stosuje się tu odpowiednio.”;

14) uchyla się przepis art. 21;

15) art. 21a otrzymuje numerację: „art. 21”.

Art. 2. Uprawnienia dewizowe udzielone przedsiębiorstwom bankowym przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego tracą moc z dniem wejścia w życie tegoż dekretu.

Art. 3. Minister Skarbu ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*